

ஹைமவதே சரஸ்வாய நமஃ

பஸ்ம மஹா த்மியம்.

பா மி ர ம்.

மங்களம்.

ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ |
ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ ||

மங்களந்திஸ்துதௌவிநாயகோ மங்களந்திஸ்துதௌஷ்வாநமஃ |
மங்களந்திஸ்துதௌவிநாயகோ மங்களந்திஸ்துதௌஷ்வாநமஃ ||

விநாயகக்கடவுள், அறமுக்கடவுள், மஹேஸ்வரி, மஹேஸ்வரன் (ஆகிய
இவர்கள் அடியேனுக்கு எப்போதும்) சுபத்தைக்கொடுப்பார்களாக.

கணேசஸ்துதி.

ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ |

விநாயகக்கடவுள், அறமுக்கடவுள், மஹேஸ்வரி, மஹேஸ்வரன் (ஆகிய
இவர்கள் அடியேனுக்கு எப்போதும்) சுபத்தைக்கொடுப்பார்களாக.

ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ |
ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ ||

ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ |
ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ ||

சிவஸ்துதி.

ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ |

விநாயகக்கடவுள், அறமுக்கடவுள், மஹேஸ்வரி, மஹேஸ்வரன் (ஆகிய
இவர்கள் அடியேனுக்கு எப்போதும்) சுபத்தைக்கொடுப்பார்களாக.

ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ |

விநாயகக்கடவுள், அறமுக்கடவுள், மஹேஸ்வரி, மஹேஸ்வரன் (ஆகிய
இவர்கள் அடியேனுக்கு எப்போதும்) சுபத்தைக்கொடுப்பார்களாக.

ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ |
ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ ||

திருநீறு.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச்செய்தது.

இரண்டாந்திருமுறை.

திருவாலவாய், பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறுவானவர்டேவதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறுதுதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறுசமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன்றிருவாலவாயன்றிருநீறே. (க)

வேதத்திலுள்ளதுநீறுவெந்தயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறுபுண்மைதவிர்ப்பதுநீறு
ஒத்ததருவதுநீறுவுண்மையிலுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயல்சூழ்ந்ததிருவாலவாயன்றிருநீறே. (உ)

முத்திதருவதுநீறுமுனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறுதக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திதருவதுநீறுபரவலினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறுதிருவாலவாயன்றிருநீறே. (ஈ)

காணவினியதுநீறுகவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லம்பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறுமதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறுதிருவாலவாயன்றிருநீறே. (ஐ)

பூசவினியதுநீறுபுண்ணியமாவதுநீறு
பேசவினியதுநீறுபெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லாம்
ஆசைகொடுப்பதுநீறுவந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறுதிருவாலவாயன்றிருநீறே. (ஐ)

அருத்தமதாவதுநீறுவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறுவானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறுபுண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமானிகைசூழ்ந்ததிருவாலவாயன்றிருநீறே. (ஈ)

பஸ்ம மஹா த்ரியம்.

எயிலதுவட்டதூற்றுவிருமைக்குமுள்ளதூற்று
பயிலப்படுவதூற்றுபாக்கியமாவதூற்று
துயிலைத்தடுப்பதூற்றுசுத்தமதாவதூற்று
அயிலைப்பொலிதருகுலத்தாலவாயான்றிருநீதே. (௭)

இராவணன்மேலதூற்றுவெண்ணத்தருவதூற்று
பராவணமாவதூற்றுபாவமறுப்பதூற்று
தராவணமாவதூற்றுதத்துவமாவதூற்று
அராவணங்குந்திருமேலியாலவாயான்றிருநீதே. (௮)

மாலொடயன்றியாதவண்ணமுமுள்ளதூற்று
மேலுறைதேவர்கடங்கண்மெய்யதுவென்பொடிநீறு
ஏலவுடம்பிடர்தீர்க்குமின்பந்தருவதூற்று
ஆலமதுண்டமிடற்றெம்மாலவாயான்றிருநீதே. (௯)

குண்டுகைக்கையர்களுடொக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டுகைப்பிப்பதூற்றுகருதவினியதூற்று
எண்டுகைப்பட்டபொருளாரேத்தந்தகையதூற்று
அண்டத்தவர்பணிந்தேத்துமாலவாயான்றிருநீதே. (௧௦)

ஆற்றலடல்விடையேறுமாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகவிநிலாவுபூசுரன்ஞானசம்பந்தன்
தேற்றித்தென்னனுடலுற்றதிப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும்வல்லவார்நல்லவர்தாமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஸ்மாவை விதித்த பிரமாணங்கள்.

ஜாபாலோபநிஷத்.

ஹோவாஸஸுபாஸாநாநிதிதாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ
ஜோமாதிரிஸஸுபாஸாநாநிதிதாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ

அதாசாரம்ஸுபாஸாநாநிதிதாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ
ஸம்ஸுபாஸாநாநிதிதாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ

ஆசாரவிஷயத்தைக்கேளுங்கள். பஸ்மத்தையெடுத்து (நியமப்படி) அங்கங்களில் அணிந்து அதன்மேலே நீரிற் குழைத்தத் திரிபுண்டம் தரிக்க வேண்டியது.

ஸ்வேதாஸ்வதரோபநிஷத்.

ஹோவாஸஸுபாஸாநாநிதிதாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ

மாநஸ்தோகேதாஹஸஸுபாஸாநாநிதிதாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ

‘மாநஸ்தோகே’ என்னும் மந்திரத்தினால் ஜபித்த பஸ்மத்தைக் கிரகிக்க வேண்டியது.

அதர்வஸிரோபநிஷத்.

ஹோவாஸஸுபாஸாநாநிதிதாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ

அந்நிதிதாஹஸஸுபாஸாநாநிதிதாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ

அந்நிதிதி என்பதை முதலாகவுடையதைத் தியானஞ்செய்துகொண்டு பஸ்மாவை யெடுத்துக் குழைத்து அங்கங்களில் தரிக்கவேண்டியது.

யஜுர்வேதம் தைத்திரியோபநிஷத்.

ஸுபாஸாநாநிதிதாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ

ஹோவாஸஸுபாஸாநாநிதிதாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ

ஸத்யாந்நப்ரமதிதவ்யம் தர்மாந்நப்ரமதிதவ்யம்

குசலாந்நப்ரமதிதவ்யம் பூத்யைந்நப்ரமதிதவ்யம்

சத்தியத்தினின்றுத் தவறக்கூடாது. தர்மத்தினின்றுத் தவறக்கூடாது. கேமத்தினின்றுத் தவறக்கூடாது. விபூதியை அலங்கரிக்கக்கூடாது.

ஜாபாலோபநிஷத்.

ஹோவாஸஸுபாஸாநாநிதிதாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ

மாநஸ்தோகேதாஹஸஸுபாஸாநாநிதிதாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ

வஷாந்நஜாயதேஸ்வரத்தாஸ்ரேனதேபஸ்மநிஸர்வதா |

கர்ப்பாதாநாதிஸம்ஸகரஸ்தேஷாந்நாஸ்தீதிநிஸ்சயா ||

யாருக்கு ஸ்ரேஸ்தத்திலேயும், பஸ்மத்திலேயும் எப்பொழுதும் நம்மிக்கெயுண்டாயிருக்கவில்லையோ அவர்களுக்குக் கர்ப்பாதான முதலிய வைதிக கிரியைகள் இல்லையென்பது நிச்சயம்.

யஜுர் வேத தைத்திரியோபநிஷத்.

சுமாதொழிநீதாம் துபுலமபுயாரணவியிம்
வ்ராவ்ராவ்ராவொ ஹகுடுதெபுபுபுபுதவ்ரீதி விஜாயதெ

அதாதோத்விஜாநீநாந்த்ரிபுண்ட்ரதாரணம்விதிம்

வ்யாக்யாஸ்யாமோபூத்யைநப்ரமதிதவ்யமீதிவ்யஞாயசே ||

விபூதியணிந்துகொள்ளும் விஷயத்தில் ஒருபொழுதுத் தவறாதேயென்று வேதமுழங்குகிறபடியால் வேதியர் முதலாய்னர் பஸ்மமணியவேண்டிய விகியைச்சொல்லுகிறேன்.

ஸாங்க்யாயநகுஹ்யம்.

சூரியமஷிதிவெஹி₈ரெடு₈ புகி₈த்₈ஹா₈பெஹ₈
 ஐயெஹி₈ணஹெ₈ வா₈ஜெ₈ தகி₈ ப₈ஷெ₈வ₈ வ₈ஹ₈ஸ₈ ஹ₈ஸ₈நா₈
 ஹி₈வ₈ஹ₈ஹ₈ரெ₈ஹி₈ ||

[illegible]

‘தரியாயுதம்’ என்னும் ஐந்து மந்திரங்களில் ஒவ்வொரு மந்திரத்தாலும் நெற்றி மார்பு வலதுதேள் இடதுதேள் பின்பக்கம் முதலிய விடங்களில் பஸ்மத்தினால் திரிபுண்டரம் தரிக்கவேண்டியது.

மா த்யந் திரபு ஹ்யம்.

சுராயுஷாணிமூடெதபுத்ரவாயா ஐகதினென்மெஹ
திவதராயுஷா

தீரியாயுஷாணிலலாடேது க்ரீவரயாம் தகநிணைம்ஸே ஹ்ருதிசதீரியாயுஷம்.

‘தீரியாயுஷமென்னும்’ மந்திரத்தினால் நெற்றி கழுத்து தோள்கள் மார்பு இவ்விடங்களில் பஸ்மத் தரிக்கவேண்டும்.

போதாயநகுழ்றயம்.

சுயாக் திருவருள்வியிவ்விராசிராசுராளோலகுதெந
புஜிதவரிதி।

அதாத்நிபுண்ட்ரவிதிம்வ்யாக்யாஸ்யாமோயூத்யநப்ரமதிதவ்யமிதி |

ஸ்ரீ கிருபர்வம்.

ஆயுஷ்காமோதவாராஜம் பூதிகாமோதவாராஜம்
நீத்யம்வைதாரயேதபஸ்ம மோக்ஷகாமீசவைதவீஜம்||

ஸ்காந்தபுராணம்.

ருத்ராக்ஷதாரணம்மர்த்யஸ்த்ரிபுண்ட்ரோத்தாளநாதபி
ஸ்வாத்யாயாத்யநாச்சைவநப்ரமாத்யேதிதிபுருதி||

செ. ஸ்காந்தபுரணம்.

புலஸ்த்யா|| ஸ்ருணுதேவருஷேஸ்வரத்ரிபுண்ட்ரவிதிமுத்தமம் |
ஸ்ருத்யாவிகியயதேயஸ்மாத்ததஸ்தாவிப்ரலாஞ்சனம்||

மச்சபுராணம்.

ஆக்நிரித்யாதிபிரம்ந்நாஸ்ஸப்தைராதர்வணைஸ்ததா |
தீபிணுடீரதாரணமயத்தத்வததத்யாஸ்ரமம்புதா: ||

‘அக்நிரிதிபஸ்ம்’ முதலாகிய ஏழு மந்திரங்களோடு திரிபுண்டரதார ணஞ் செய்துகொள்வது அத்யாஸ்ரமமென்று வித்வான்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

ஸூக்தஸம் ஹிதை.

சுமிரித்யாஹிராந்தெத்ருராஹாஹொகெஸ்ஸஸவஹி |
த்ரிவாஹ்யாபரணயத்யஹந்தெக்ரொஸ்ரஹ்யாஹி ||

அக்நிரித்யாதிரிம்ந்த்நாஜாபாலோக்தைஸ்சஸப்தபி |
த்ரிபுண்டரதாரணமயத்தத்வதம்த்யத்யாஸ்ரமம்புதா ||

ஜாபாலஸ்ருதியிற் சொல்லப்பட்ட ‘அக்நி’ முதலிய ஏழு மந்திரங்களால் திரிபுண்டரத்தைத் தரிப்பது அத்யாஸ்ரமமென ஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

லிங்கபுராணம்.

ஹ்யாஹ்வயெநெவெஹிஹந்தெத்ருஸ்ஸஸவநா |
த்ரிவாஹ்யாபரணயத்யஹந்தெக்ரொஸ்ரஹ்யாஹி ||

மத்யாங்குளித்தரயேணவவேதமந்த்நாஸ்சபஸ்மநா |
த்ரிபுண்டரம்தாரயேத்வித்வாஹ்வகர்மஸூரித்யஸா ||

ஞானமுன்னவன் நடுவிலுள்ள மூன்று விரல்களாலும் வேதமந்திர முச்சரித்து, பஸ்மாவைத் தரிபுண்டரமாக ஸர்வ வைதிக காரியங்களிலும், நித்தியத்திலும் தரிக்கவேண்டியது.

ஆதித்யபுராணம்.

த்ரிவாஹ்யாபரணயத்யஹந்தெக்ரொஸ்ரஹ்யாஹி |

த்ரிபுண்டரதாரீஸதம்ப்ராஹ்மணஸ்ஸர்வகர்மஸா |

பிராமணன் தரிபுண்டரதாரியாகவே ஸகல கர்மங்களையுஞ் செய்ய வேண்டியது.

லிங்கபுராணம்.

ஹஸஸாநாவியாயாத்ரிவாஹ்யாஹந்தெக்ரொஸ்ரஹ்யாஹி |

கூபரஹ்யாஹந்தெக்ரொஸ்ரஹ்யாஹந்தெக்ரொஸ்ரஹ்யாஹி ||

பஸ்மஸ்நாநம்விதாயாத்ரிபுண்டரந்த்விதாநதா |
ஞர்யாத்ஸந்த்யாம்த்விஜோநித்யம்நாஃயதாஸ்ருதிபாஷிதம் ||

பிராமணனுனவன் பஸ்மஸ்நாநஞ்செய்து மந்திரத்தினால் தரிபுண்டர மணிந்து நித்தியம் ஸந்த்யாவந்தனஞ்செய்யக்கடவன். வேறு வகையாக வேதத்திற் சொல்லப்படவில்லை.

ப்ரஹ்ம ஸாண்டர்யாணம்.

விபூரணாவெழவிடாஷாவெஷானு ஜாநவாழிநாஃ
ஸிதேநஹஸநாகாஸு^{பு}கி^{பு}வாஸு^{பு}கி^{பு}வெஷஹு^{பு}ஃ

விப்ராஹும்வேதவிதூஷாம்வேதாந்தஞ்ஞாநவாதிநாம் |
ஸிதேதநபஸ்மகாகார்யம்த்ரிபுண்ட்ரமிதிபத்மபூ||

வேதந்தெரிந்தவர்களும், வேதாந்தஞ்ஞானமுள்ளவர்களுமாகிய பிராமணர்களுக்கு வெண்மையான பஸ்மத்திருஷே தரிப்புண்டாம் அணியத்தகுமென்று பிரமதேவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

லிங்கபுராணம்.

உவஸம்ஹுதரூபாநிமயக்ஷீகாமலையததி!
சுநிரிதராஜிநாயகாந் விபுஜ்யாம்மாமிஸ்ஸுபெசுக।
ஸ்பாஹணாநாம்பதாம்பெபாகுக்ஷத்ரிபாணாந்தமெய்வவ।
மெயஸாரநாஜவியோமுநாநா யத்நாதாவிஸேஷத:
யஜ்ரமயாரபெத்திதும் ஹவொஜி-முவேசிவஸம்புக।

உபஸம்ற்றருத்யருத்ராக்நிம்க்ருஷித்வாபஸ்மயத்தந்தம் |
அக்நிந்த்யாகிநாதிமாந்விம்ருஜ்யாங்காநிஸம்ஸ்ப்ருஸேதம் |
ப்ரஹ்மணாகாஸ்தாம்ப்ரோக்தம்கூத்திரியானும்ததைவம் |
வைஸ்யாகமபியோக்யாநாமயநிநா஠ுவியேஸேததம் |
யஜ்ஞாசதாரயேநந்த்யம்பஸ்ஸமோத்துஸ்யத்திரபுண்ட்ரகம் |

பிராமணன் ருத்திராக்கியினின்றும்தான் 'அக்நித்யாதி'தியானித்து பஸ்ஸவையெடுத்துப் பொடித்து அங்கங்களில் தரிக்கவேண்டியது. பஸ்மோத்தானனத்தையும் த்ரிபுண்டரத்தையும் சாதுக்களான பிராமணர்களும் கூத்திரியர்களும் யோக்கியனுனை வைசியனும் பதிசுளும் யாகாதிகர்மாவைச் செய்யும் யஜ்வாவும் (யாவரும்) நித்தியமாகத் தரிக்கவேண்டியது.

சூர் மடிதாணம்.

ஸவெ-ஷாஜெவஹகாநாம் ஸ்வொவி-ம்மஜநு-தஜம்
 ஸிதெநஹஸநாகாநாம் மூடாபெயதி-வம்யகம்॥

ஸர்வேஷ்வாமேவபக்தாநாம்ஸம்போர்லிக்கமநுத்தமம் |
விதிதேபஸ்மநாகார்யம்ஸல்லாடேயத்ரிபுண்டரகம்||

சிவபக்தர்களெல்லாரும் பரமசிவனுடைய சின்னத்தைக்குறிக்கும் உத்தமமான தீர்ப்புண்டரத்தை வெண்மையான பஸ்மாவிலுள் நெற்றியில் அணிந்துகொள்ளவேண்டும்.

✓ ஸ்காந்தபுராணம்.

உத்தூளநாதரிபுண்ட்ரஞ்சமுமுகூஸஸம்யகாசேரத் |

ஸூத்ரஸம்ஹிதை.

புராணாடிவொகூடா-ஈ-6 நதஜெழிதிமிசு-கி ||

பஸ்மீனோத் தூளநஞ்சைவ ததாதிர்யக்த்ரிபுண்ட்ரகம் |

ப்ரமாதாதபிமோக்ஷார்தீ நத்யஜேதிதிஹிஸ்ருதி: ||

மோகூத்தைவிரும்புவோன் விழுகியால் உத்தாளனத்தையும் அவ்வாறு குறுக்காக திரிபுனீட்டரதாரணத்தையும் அணிகீதுகொள்வதை ஆபத்துக்காலத்திலும் விடக்கூடாதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

மாநவீதரானம்.

ஸத்யாத ஜிதவய்வெ யஜ-பாறுகஸௌநாதுந!

ஹித்யாசுமிஸஜம்ஸாய ஸதொடிஹி வகாண நாக

ஸத்யாத்நாபரமதிதவ்யரவை தர்மாச்சக்ருஸலாச்சந

பூத்யா அக்நிஸமுத்தாய ஸ்ததேதா தேதஹாவகுண்டநாத் ||

ஸத்தியம் - தர்மம் - கேசுமம் - பஸ்மதாரணம் இவ்விஷயங்களில் (ஒரு வணம்) அசிரத்தையாயிருக்கக்கூடாது.

ஸா மஜேதம்.

உருளி நாவடுத நஹஸ நாத்ரி வுஹ்ருவிய்யடுத |

மந்வக்நிராபூதேநபஸ்மநாத்நிபுண்ட்ரம்விதீயதே |

மந்திரவத்தான 'அக்னியினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட பஸ்மாவினாலே தீபுண்டம் துரிக்கத்தக்கது.

ஸ்காந்தபுராணம்.

ஜெநாதவ-வாவவம் ஸுணாதுஸிவங்குடி!

ஹஸ்தெதிஸ்தாவோதம் ஹகிஜ்-ஹிமௌபுஜம்॥

புதுநாத்ஸர்வபாபகநம் ஸ்மரணாச்சரிவங்கரம்

பஸ்மசேதுஸமாக்யாதம் புத்திமுத்திபலப்ரதம்||

இருஷிகள் தவசிகள் பிராமணர் கூத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் மற்றுமுள்ள சங்கரஜாதியார் ஸ்திரீகள் இவர்களெல்லாராலும் தரிக்கத்தக்கதாகும்.

மாநவபுராணம்.

ஹஸஜெரா திரவகெதுவஸிவாவ்யம் நஹிஸம்ஸயஃ |

பஸ்மஜ்யோதிர்பவத்யேவஸிவாக்யம்நஹிஸம்ஸயஃ ||

பஸ்மாவின் பிரகாசமானது சிவஸ்வரூபமே யாகிறதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

செ. மாநவபுராணம்.

புராதோ காமெவஜஜெராஹே ஸாயாஹேவத்ரிவம்ஸயுகம் |

விரெதநஹஸநாகாய-காஸ வஸா-ஜெராநாத்ருவம்ஸயஃ ||

ப்ராதஃகாலேசமத்யாஹ்நேஸாயாஹ்நேசத்ரிபுண்ட்ரகம் |

விரேதநபஸ்மநாகுர்யாத்ஸுருத்ரோநாத்ரஸம்ஸயஃ

காலே உச்சிமாலே யென்னும் மூன்று ஸந்த்யாகாலங்களிலும் வெண்மை தங்கிய பஸ்மாவினாலே திரிபுண்ட்ரமணியவேண்டும். அப்படி மூன்றுகாலங்களிலும் தரிப்பவன் சாக்ஷாத்சிவபெருமானே யென்பதற்குச்சந்தேகமில்லை.

செ. மாநவபுராணம்.

த்ரிவம்ஸயாரணம்ஜெஷ்டா ஹத்ருவெத்ருவம்ஸயுகம் |

வீதாத்ருவகம்விதாஸீவ்யம்மஹம்வெதுவம்ஸயஃ ||

த்ரிபுண்ட்ரதாரணம்த்ருஷ்ட்வா பூதப்ரேதபுரஸ்ஸராஃ |

பீதாப்ரகம்பிதாஸீக்ரம்நச்சுத்த்யேவநஸம்ஸயஃ ||

த்ரிபுண்ட்ரதாரணஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் புண்ணியனாக்கண்ட பூதப்ரேத முதலியதுஷ்டசிரகங்கள் உடனே பயந்து நடுங்கியோடிப்போமென்பதற்கு சந்தேகமில்லை.

சுர்மபுராணம்.

புஷ்டாஸுஷ்டிஹவெநாஹத்ரிவம்ஸயுகம்ஸுஷ்டிவஸுதாஃ |

ஸஸஜ-ஸஸுதாட-ஹித்ய-ஜெஷ்ட-ஸவ-த-க-ம- ||

தயாவிராநவாஜ-ஹ-காநகுவ-க-தி-த்ரிவம்ஸயுகம் |

ஸ்ரஷ்டாஸ்ருஷ்டிச்சலேநாஹத்ரிபுண்ட்ரஸ்யப்ரஸஸ்தாம் |

ஸஸர்ஜஸஸலாடம்ஹிதிர்யந்நோர்த்வம்நவர்துலம் |

சதாபிமாநவாமூர்க்காநகுர்வந்தித்ரிபுண்ட்ரகம் |

MAHAMAHOPRANHYAYA

பிரமாவானவர் பிரஜாஸ்ருஷ்டி செய்கையிலேயே பஸ்மமகிழைச்சொல்லி அனாதையணித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கருதியே நெற்றியைக்குறுக்காகச் சிறுஸ்டிசெய்தார், விருத்தமாகவும் ஊர்த்மமாகவும் படைக்கவில்லை. அப்படியிருந்தும் மூடர் சிலர் நெற்றியில் த்ரிபுண்ட்ரமணிவதில்லை. ஐயோ! இஃதென்ன ஆச்சரியம்?

மதுஸ்மிருதி.

த்ரிபுண்ட்ரயாரணஃஷுக்ஷாஸஃஷிராவஃநஜாஹரெக||

த்ரிபுண்ட்ரவரஃஷுக்ஷாஸஃஷிராவஃநஜாஹரெக||

த்ரிபுண்ட்ரதாரணம்த்ருத்வாஸந்த்யாவந்தநமாசதேத் |

த்ரிபுண்ட்ரம்பரமம்புண்யம்ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஸிவாத்மகம்||

மூன்று நேகைகளாகவுள்ள த்ரிபுண்ட்ரம் த்ரிமூர்த்திஸ்வரூபமாம். பஸ்தாரணஞ்செய்து கொள்வதால் மிக்கபுண்ணியமுண்டாகும். பஸ்தாரணஞ்செய்துகொண்டேஸந்த்யாவந்தனஞ் செய்யவேண்டும்.

ஷெ மதுஸ்மிருதி.

யெவொராராக்ஷஸாஃபெ-தாஃயெவாஃநெ-ஷுக்ஷ-ஷு-ஜஹவஃ|

த்ரிபுண்ட்ரயாரணஃஷுக்ஷாஸஃஷிராவஃநஜாஹரெக||

யேகாராராக்ஷஸாஃபெ-தாஃயெவாஃநெ-ஷுக்ஷ-ஷு-ஜஹவஃ|

த்ரிபுண்ட்ரதாரணம்த்ருத்வாஸந்த்யாவந்தநமாசதேத் ||

பயங்கரமூள்ளராக்ஷஸர் ஸர்ப்பம் பிதாசு பிதேசகணங்கள் க்ஷுத்ரஜந் துக்கள் பிரமராக்ஷஸர் யமதூதர் சாகினி டாகினி முதலிய தஷ்டகிரகங்கள் பஸ்மத்தரித்துள்ளவர்களைக் கண்டமாத் திரத்திலே நெடுந்தூரமாக ஒடிப்போம்.

பராசரஸ்மிருதி.

ஸிவஸூரீவிஷ்ணுஃஷிவாநாஃ ஸ்ர-ஹ்மணஸ்-த்யு-வி-காரணம்|

வாவ-த்யு-ஸூ-ஹ்மணஸ்-த்யு-வி-காரணம்|

ஹ்ம-நாவெஷு-த்யு-ண-தி-பு-ண்ட்ர-யாரணம்||

ஸிவஸூரீவிஷ்ணுஃஷிவாநாஃ ஸ்ர-ஹ்மணஸ்-த்யு-வி-காரணம் |

பார்வத்யாஸ்சமஹாலக்ஷ்ம்யாஃ பார்வத்யாஸ்த்யு-வி-காரணம் |

பஸ்மநாவேதமந்த்ரேண த்ரிபுண்ட்ரஸ்ய தூதாரணம் ||

வேதவிதிப்படி பஸ்மாலினால் த்ரிபுண்ட்ரம் தரித்துக்கொள்வதால் சிவ பெருமானுக்கும், விஷ்ணு மூர்த்திக்கும், பிரமதேவருக்கும், பார்வதேவிக்கும், லக்ஷ்மிதேவிக்கும், ஸரஸ்வதிதேவிக்கும் திருப்தியுண்டாகும்.

சுர் மஃதரானம்.

சுவிவாடுவெழுதொழுகு சுவிவாவீதிரோஜந்
ஹவோயிஸ்ஸபா⁸ரிகு⁹வகிரோதினெவ||
குதுஸயாரணங்^௭ஹைவக்^௮நெஸுவசி^௯வா^{௧௦}
ஏ^௧ஹவிகு^௨தெஸா^௩நாகு^௪யா^௫நாமயாரணம்||

அபிவாலைத்தண்ணிலோமர்தயோ அபிவா நீத்தோஜநஃ
பஸ்மஸ்நாயிபஸ்மதாநீகர்மஸ்வதிகரோதிவை||
தத்பஸ்மதாரணம்முக்யம்ஸ்வஸ்யைவத்ரிபுண்டரகம்||
ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமஹேஸாநாமத்ரயாகநீராஞ்சதாரணம்||

விஷ்ணுபக்தராகிலும் இதர மனிதராகிலும் பஸ்மஸ்தானஞ் செய்தவர்களும், பஸ்தாரணஞ்செய்தவர்களும் ஸகல வைதிக கர்மங்களுஞ் செய்ய அதிகாரம்பெற்றவர்களாவார்கள். தீர்புண்டரமாகப் பஸ்மாணுவத தரித்துக் கொள்ளுதல் எல்லாருக்கும் முக்கியமானது. அதைத் தரிக்கிறவன் தீர்பூர்த்திகளோத் தரிக்கிறவனும், (காருகபத்தியம் ஆகவநீயம் தக்ஷிணாக்கினி என்னும்)மூன்று அக்னிகளோத் தரிக்கிறவனுமாகிறான்.

காலாக்கிருத்தேரபநிஷத்.

வனவம் திருவனந்தம் ஸ்ரீநாகரோதி யொவிதாநு ஸ்ரீ
 வாரீ மூலீ வாநபுஸ்யாயதிரா வஸவஜ்வலாதகெஹொவ
 வாதகெஹொ: வநுதொஹதி ஸஸவெ-ஷா தீயெ-ஷா
 ஸரதொஹதி ஸஸவ-டாநெநாநய்தொஹதி | ஸஸவ-டாநு
 டெவாநுஜாநொஹதி ஸஸததம் ஸகந ருஷ்டம் து ஜாவீ
 ஹதி ஸஸகநெஹொநாநு ஸ-ஷெஷெஹநுக்ரா ஸிவஸாயாஜி
 ஷெதி நஸவ-நராவுநெதநஸவ-நராவுநெததாஹஹவா
 நாராமி ருஷ்டம் |

ஏவம் த்ரிபுண்ட்ரம்பஸ்மநாகரோதியோவீத்வாந் ப்ரஹ்மசாரீக்ருஹீவாந் ப்ரஸ்தோயதிர்வாஸஸமஸ்தபாதகேப்யோபபாதகேப்யோபூதோபவதி | ஸஸர்வேஷு த்ரிதேஷு ஸ்நாதோபவதி | ஸஸர்வார்வேதாந் த்ரிதோபவதி | ஸஸர்வாந் தேவாந் ஸ்ருதோபவதி | ஸஸததம்ஸசலருத்ரம் த்ரஜாபீபவதி | ஸஸக

ஸ்போதகர் புல்தேதேஹந்தயக்த்வா ஸிவஸாயுஜ்யமேஹி நஸ்புநராவர்த்ததே
நஸ்புநராவர்த்ததீத்யாஹ பகவாந்காலாக்நிநுத்ரஃ |

பஸ்மத்தினாலே தரிபுண்டரத்தை வத்வாளுகிய எந்தப்பிரமசாரியாயினும் க்ருஷ்ணத்தனாயினும், வானப்பிரஸ்தனாயினும், ஸ்வயாசியாயினும், தரிக் கின்றானோ, அப்படிப்பட்டவன் எல்லா மஹாபாதக உபபாதகங்களினின் றும் விடுபட்டுப்பரிசுத்தனாகிறான். தன் இஷ்டே தவதைதயைத் தியானித்தவ னாகிறான். ஸகலபுணயதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநஞ்செய்தவனாகிறான். எல்லாச் சிவமந்தரங்களையும் ஜபித்தவனாகிறான். இவ்வறத்திலே எல்லாப்போகங் களையும்மதுபவித்து இருதியில் தேகத்தைவிட்டு நீங்கிச் சிவஸாயுஜ்யமடை கிறானென்றும், இங்கன்மபூமியில் மீண்டும் ஒருபிறவியையும் அடையமாட் டானென்றும் மஹாதேவரான காலாந்ந்ருத்தேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

ஸ்காந்தபிராணம்.

திவரங்குண்டியாருயெதிதருண்டிதருண்டிதருண்டி
உயிருடைநந்திவரங்குண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டி
சூதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டி
உயிருடைநந்திவரங்குண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டி
சூதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டி
உயிருடைநந்திவரங்குண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டி
சூதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டி
ஹஸிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டி
தருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டி
ஹஸிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டி
தருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டி
தருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டிதருண்டி

தம்பிபுண்ட்ரந்தாரயேந்தியம்புக்திமுருக்திபஸ்பரதம் |
உத்துளாநந்தரிபுண்ட்ரஞ்சஜ்ஞாநாங்கத்வேநஸாதரம் |
ஆமநந்திமுநிஸ்ப்ரேஷ்டடாஸ்ப்வேதாஸ்வரஸாகிநி |
உத்துளாநந்தரிபுண்ட்ரஞ்சமோஹபாஸந்வருத்தயே |
ஆமநந்திமுநிஸ்ப்ரேஷ்டடாஸுதர்வஸரிஸரிஸித்தா |
உத்துளாநந்தரிபுண்ட்ரஞ்சஜ்ஞாநாங்கத்வேநகேவஸம் |
ஆமநந்திமுநிஸ்ப்ரேஷ்டடாஸஸாக்ஷாதகைவஸ்யஸாகிநி |
பஸ்மநோத்துளாநஞ்சைவததாதிர்யக்த்தரிபுண்ட்ரகம் |
மஹாபாபவிநாஸாயவிததைவைதிகிஸ்ருக்தி |
பஸ்மநோத்துளாநஞ்சைவததாதிர்யக்த்தரிபுண்ட்ரகம் |
ஸநாதத்வேநைவஸர்வேவஷ்டாயிததைவைதிகிஸ்ருக்தி |

கெட ஸ்காந்த! ராணம்.

தரிபுண்டரம்ப்ராஹ்மணோவித்வாந்மநஸாபிரலங்கயேத் |
ஸ்ரூத்யாவிதிபதேயஸ்யாதத்த்யாகேபதிதேதாபவேத் ||

செ ஸ்காந்தபுரணம்.

விநாயகபட்சம் நம: ||
விநாயகபட்சம் நம: ||

ஜாபாலோபநிஷத்.

பஸ்மதாரணம்ப்ரமாதேந நகார்யம்ப்ரமாதாத்திதோபவதி |

செ ஜாபாலோபநிஷத்.

திருவாய்மொழி நவாசனம் || திருவாய்மொழி நவாசனம் ||
 திருவாய்மொழி நவாசனம் || திருவாய்மொழி நவாசனம் ||

வா நவபுஸ்யதீ நாம்துஷீக்ஷாஹீ நநுணாந்தயா!
 ஐயுராஹாதா மனெரொஸுக்ஷுவாநொஜவவரிதா!

தார்யம்பஸ்மக்ருஹஸ்தாநாம் த்ரிகாலம்ஜலஸம்யுதம் |
 ஸார்வகாலேபவேஸ்தீநாம்யதீநாம்ஜலவர்ஜிதம் |
 வாநப்ரஸ்தயதீநாந்நுதீக்ஷாஹீநக்ருணம்ததா |
 மத்யாஹநாத்ப்ராக்ஜலீர்புத்தம்பரதோஜலவர்ஜிதம் |

க்ருஹஸ்தன் பஸ்மாவை ஜலஞ்சேர்த்துக் குழைத்து த்ரிகாலங்களிலுந் தரிக்கவேண்டும். ஸ்திரீகளும் யதிகளும் ஜலவர்ஜிதமாக எப்பொழுதும் தரிக்கவேண்டும். வாநப்ரஸ்தர்களும்குறியுடையவர்களும் மத்தியானகாலத்திற்கு முன் ஜலஞ்சேர்த்தும், மத்தியானத்திற்குமேல் ஜலஞ்சேர்க்காமலுந் தரிக்கவேண்டும்.

பராஸ்ரபுராணம்.

ஸுளதலிமந்தாலிஜெயந்திரிவாஸ்யொஜ்ஞநாஸிகா!
 சுஸுளதந்திரிவாஸ்யொஜ்ஞநாஸிகா!

ஸ்ரேஸ்தலிங்கந்தவிஜ்ஞெயம்த்ரிபுண்ட்ரோத்தாஸநாதிகம் |
 அஸ்ரேஸ்தந்தூர்த்ரபுண்ட்ராதிகைவதிர்யம்த்ரிபுண்ட்ரகம் |

ஸ்ருதிமார்க்கத்திற்கு அடையாளமாகச் சொல்லப்பட்டது த்ரிபுண்ட்ர உத்தாஸனமேயாம். வேதத்தில் உள்ளத்புண்ட்ரஞ் சொல்லப்படவில்லை. ஆகையால் குறுக்கே த்ரிபுண்ட்ர மணியவேண்டும்.

காருடபுராணம்.

சுஹாவெதாதுஷாவிவொளகிகாநெஸுஷாஹரொசு!
 ஹஸுநெ நவபுஸ்யதீ நாம்துஷீக்ஷாஹீ நநுணாந்தயா!

அபாவேதுததாவிப்தேராவெனகிகாநெஸுததாஹரேத்
 பஸ்மனைவப்ரகூர்வீதநகூர்யாம்நுத்திகாதிரி||

வைதிகாக்கிடைக்காத ஸமயத்தில் லௌகிகாக்கியினின்றவது பஸ்மத்தைக் க்ரஹிக்கவேண்டும். பஸ்மத்தினாலேயே புண்ட்ரத் தரிக்கவேண்டும். மிருத்திகை சந்தனமுதலியவற்றால் புண்ட்ரத் தரிக்கலாகாது.

கூர்மபுராணம்.

பிமஸுநஹிதம்ஹாவயிம ராஜஸரிவாவயா!
 பிமஸுநஹிதம்ஹாவயிம ராஜஸரிவாவயா!

தன பரிசுதன்மை நித்தம்படுதல்யக் குனிபீர்வீல்சேத் | லலாடே ஸ்ருதயே
 குகென பாற்றிவா ல்தீர்தயத்தியாபுதம் | ப்ரஹ்மசாரியேமமய்யஸ்வவாத்
 யாயேவியுத்தவதே | தரிமபகை மத்தேண ப்ரணவேதனயாஹித | ஓம்
 ஸா ப்ரவ்யயதி ஜபந்த்ருதயா க்ருதிர்பஸேத் | எககாலம் த்விகாலம்வா
 த்ரிச-லமதவாஸதா | ஸாபேயா மரப்ரமாலும்ச பஸ்மருத்ராக்ஷ தாரணம்
 தத்சபரஸ்ட்பித்தேவ ரஸ்யாயிச்ச விடேஷதத | எவம் ஸதாசாரினோ
 க்ருதாபவத்தயந்ததா டவத்தி |

படுவதேனது வினவுகின்றார்: பஸ்மமாவது என்ன? ஆஹு எதனால்
 சேர்க்கப்படுகிறது? எந்தபந்திரத்தினால் எவ்வெவ்வகங்களில் தரிக்கவேண்
 டியது? என்று வினவு, மஹாநாபாவராகிய யாஜ்ஞகல்காஹருஷி, விடைவிகுக்
 கின்றார்: அக்கேஹோத்ர பஸ்யாவைக் க்ரஹித்துவைத்துக்கொண்டு பாதப்ப்ர
 க்ஷாளனம் ஆசமனமுதலிபன செய்துகொண்டு பவித்திரமணிந்து 'ஓம் ஆப
 ஸர்வமிதி' ஸ்ரீ விஷ்ணுமூர்த்தியைத் த்யானஞ்செய்து பஸ்மத்தை ஜலஞ்சேர்
 த்துக்குழைத்து ஆசாரமுள்ளவனும், பரமசிவனையும் பார்வதிதேவியையுந்
 த்யானஞ்செய்து சிரசில் த்ரிபுண்ட்ரதாரணஞ்செய்துகொள்ளவேண்டியது.
 பிறகு நெற்றியிலும் மார்பிலும் வயிற்றிலும் இருகைகளிலும் (மற்றவிடங்
 களிலும்) மூன்றுவெத ஸ்வரூபமான த்ரிபுண்ட்ரத்தைத் தரிக்கவேண்டியது.
 ப்ரஹ்மசாரியானவன் இவ்விதஞ்செய்து வேதாத்தியயனஞ் செய்தால் ஸகல
 பாவங்களினின்றும் விமுக்தனாகுகான். த்ரியம்பக மந்திரத்தினாலும் பிரண
 வஞ்சேர்ந்த பஞ்சாக்ஷரத்தினாலும் ஜபித்துக் க்ரஹஸ்தன் த்ரிபுண்ட்ரத்தரிக்
 கவேண்டியது. எல்லா ஆப்ரமிகளும் எப்பொழுதும் அல்லது மூன்றுகால
 மாவது இருகாலமாவது ஒருகாலமாவது நாடோறும் பஸ்ம ருத்திராக்ஷந்
 க்ஷேத் தரிக்கவேண்டியது. அநேக மஹருஷிகளாலும் தேவர்களாலும் நம்
 மாலும் சொல்லப்பட்ட ஸதாசாரத்தைச்செய்ப்பவர்கள் மரணமில்லாதவர்களா
 கிறார்கள்.

ஜாபாலோ பரிவத்.

கெருவரிகாநாஜமிஹோக்ருஜம் மூஹஸூநாஹிரஜாநவ
 ஜம் விவாஹாதிஜனபாஸநாமிஜம்வா ஸூஹவாரிணாம் ஸரீரிகு
 ஜவஹூரானி ஹோக்ருஜம் சுநேஷுநாம் டாவாநவஜம் யதீநாம்
 ஸூவராக்ருவிரிகுதி * * * பரிவயோமிநாம் பரிவாமி ஹோக்ருஜம்
 விஹுதி||

த்னாகர்ணிகாராமகந்தேஹோத்ரஜம் க்ருஹஸ்தநாம்விரஜாநவஜம் விவா
 ஹாகந்தே ஜமனபாஸநாக்ரஜம்வா ப்ரஹ்மசாரினாம் ஸமித்யாஜ்ஞவல்க்யோக்
 கிதேஹோத்ரஜம்அந்யேஷாம் தாவாநவஜம் யதீநாம் ஸர்வத்ரஸ்திதமிதி * * *
 பரிவயோகநாம் பரிவாக்கதேஹோத்ரஜம்விபுதி||

கரியாஸாரம்.

ஸாதிஜஹஸஸிதஹஸஸிஜாதிகெநஹயாரயெசு|
தமெயெவாஹுஜதெபுராவஸாதிஜெயாபுரஹுஜாதஹிச||

ஸாதிதரஹஸஸிதஹஸஸிஜாதிகெநஹயாரயெசு |
ததைவாத்யஜதபுரபிதம்ஸாதிதாரயம்நஜாதசி||

சூத்திரன் கையாற்கொடுத்த பஸ்மாலைப் பராஸ்மணன் ஒருநாலத்தந்தரிக்
கப்படாது. அப்படியே சண்டாளன் கையாற்கொடுத்த பஸ்மாலைச் சூத்திர
னுந் தரிக்கக்கூடாது.

பராஸ்ரவாக்கியம்.

பஸுஸுராஜஸஸிதெஷஸி வஸஸுராஜஹநாஜிஷு|
உததளதஸுஸாஹுஜதஹுஜெயவிபஸிதா|
ஹாவாவதாஹுஜனாவெஷஸிஜதெஷஸுரோ|
சிவஸுராஜஹநாஜிஷுஷஸுரஜாயதெ||

பஸ்யஸாத்பஸ்மத்வேஷஸ்திரிபுண்ட்ரோத்தாளநாதிஷு |
உத்பத்தௌதஸ்யஸாங்க்யமுமேமயம்விபஸ்சிதா |
மஹாபாவதாம்ந்ருணம்வேதஸித்தமேஹஸ்கரே |
திரிபுண்ட்ரோத்தாளநாதௌசப்ரத்வேஷஸ்சப்ரஜாயதே||

எந்தமனிதனுக்குப் பஸ்மாலினிடத்திலும், திரிபுண்ட்ரோத்தாளனாகாரி
பத்திலும், துவேஷமுண்டாகிறதோ, அவனுடைய உத்பத்தியில் ஸாங்க்ய
முண்டாயிருக்கவேண்டுமென்று பண்டிதனால் ஊகிக்கத்தரும். வேதப்பிரதி
பாதிதனால் மஹேஸ்வரனிடத்திலும் திரிபுண்ட்ரோத்தாளனாகுகளிலும்
ஹாபாவிகளான மனிதர்களுக்குமாத்திரம், த்வேஷமுண்டாகும்.

பவிஷ்யுத்பராணம்.

விபுராணாஹாக்ஷிணாதுராநாஸாவாவஹதவதஸாஹு|
நிவெஷஸிதஹுஜாதெபுரஹுஜாதஹிச||

விப்ராணம் தாக்ஷிணாத்நாஸாவாவஹதசேதஸாம் |
ஸிவேபஸ்மிருத்ராஹுஜாதெபுரஹுஜாதஹிச||

(ததீசிமுதலிய முந்ஸ்ரேஷ்டர்களது) சாபத்தாற் கெடுதியடைந்த மன
முடைய தக்ஷிணசேசத்திலுண்டான (சில) பிரமணர்களுக்குப் பரமசிவனி
-த்திலும் பஸ்மாலினிடத்திலும் ருத்திராக்ஷத்தினிடத்திலும் சிறிதும் விச
யாசம் உண்டாகிறதில்லை.

வாசிஷ்டலைங்கம்.

பெயஸையாரிணம்புஷ்டரவாறாதிஷ்டிநவாஃ
 தெவாஸாதிஷ்டிணஸாதிஷ்டிரநுதெயாவிபஸிதா
 பெஷாஸாதிஷ்டிஷ்டிரநுதெயாவிபஸிதா
 ஸாதிஷ்டிரநுதெயாவிபஸிதா

யேபஸ்மதாரிணம் த்ருஷ்ட்வாவாசாந் தத் திமாந்வாஸ |
தேவதாம்பஸுத்திரேண ஸம்பூதிரதாமேயாவிபச்சிதா |
யேவதாம்பஸ்மநிவித்வேவதாவர்த்ததே ஸ்நாநதயேஸதா |
ஸங்கீர்ணாதுபவேச்சப்ரஹ்மம்ஸ்தேதவாந்வம்ஸபரம்பரா ||

எவர்கள் பஸ்மதாரியைப்பார்த்து வாக்கினால் நீந்திக்கொடுக்கேனா அவர் களுடைய உத்பத்தியானது சூத்திரசம்பந்தமாயிருக்கலாமென்று புத்தியா னால் ஊகிக்கத்தகுந்தது. எவர்களுக்குப் பஸ்மதரணத்தில் எப்பொழுதும் தீவ்வுவ்மிருக்கிறதோ அவர்களுடைய வம்ஸபரம்பரையானது ஸங்கீரண மாய்விடும்.

ஜாயலக்ஷ்மி.

அவ்வாய்வுப்பெயரின்மீதுதிருநிர்வகைவதே||
யாரயம்திருபெயரிதற்குயாரயத்திருநிர்வகைவதே||

தரிபுண்ட்ரமயேவீந்ந்தந்நிந்தந்தந்நிவமேவதே |
தாரயந்திதுயேநித்யம்தாரயந்திதமேவதே ||

தீரிபுண்ட்ரத்தை நிந்திக்கிறவர்கள் சிவனையே நிந்திக்கிறவர்களாவார்கள்.
தீரிபுண்ட்ரத்தைத் தரிக்கிறவர்கள் சிவனையே தரிக்கிறவர்களாவார்கள்.

ஸ்காந்தபுராணம்.

சுடுவெழுநாற் றாவிவிலிக்கும் தியாரணாடிவழித் துச்சி||
சுஷாவிவிலியுழும் ஊன ஊக்கிவருகாரணை|
வருவருகாரனெ லுத்தருவளமாறுநாடிவரும்||

அஷ்டாபிவித்தயஸ்யஸம்பௌபக்திபரமகாரணே ||
ஸர்வவஸ்யகரம்சைதத்ஸர்வஸௌபாந்யதம்பரம் ||

பஸ்மாவை மந்திரத்தோடு தரிப்பதால் அஷ்டைசுவரியங்கள் அஷ்டசித் திகள் பரமகாரணரான சிவபிரானிடத்துப் பந்தி இவைகள் கைகூடும். இது ஸகலவசியங்களையும் ஸௌபரக்கியங்களையும் கொடுக்கத்தக்கதும் மகாமேன் மை பொருந்தியதுமாம்.

தவ-பெயெவொ நயுஷீதித்ராஜீநயெவ யஜ-ஸநாதநஸவ-
வாவநாஸகொ ஜொகூஹெத-கி-கெதூயம் யஜெ-பா ஸுபூஹ
ணாநாம் ஸுஹவாரி மூஹிவாநபுஸ்யகீநாஜெ தகுகுரணெ
பு-தடுவெதி ஸுபூஹணெ சுகுகூபூஜாஜெநெத துஷொ
தூரஸதம் ஜவஜெயுலிகூமாயகீஜெவொ வெஷணெநெந
கெந ஸ-கொஹவதி.ய-கிஹ-ஸயாரணம் துகூரவகுகூஉவொ
ஷெகூரபுஸஸுஹஸு புணவம்ஜவாஸ-கொஹவதி.

ஏவம் பஸ்மதாரணம்க்ருத்வா நாஸ்நீயாதாபோந்நகந்யத்வா ப்ரமாதாத்த
யக்த்வா பஸ்மதாரணம்ந காயத்ரீம்ஜபெந்நஜ-ஹாயாத்க்நென தர்ப்பயோத்
தேவா ந்ருஜிந்பித்ராதிநயமேவதர்மஸ்ஸநாதநஸ்ஸர்வ பாபநாஸகோமோகூ
ஹேதுர்நித்யோயம் தர்மோப்ராஹ்மணநாம்ப்ரஹ்மசாரி க்ருஹிவாநப்ரஸ்த
யதிநாமேததகரணே ப்ரத்யவைதிப்ராஹ்மணஃ அக்ருவாப்ரமாதேநைத தஷ்
டோத்தர ஸதஞ்ஜலமத்யேஸ்தித்வா காயத்ரீஞ்சப்த்வோபோஷணைநைகேந
ஸுத்தேதோபவதி | யதிர்பஸ்மதாரணம்த்யக்த்வா ஏகதா உபோஷ்யத்வாதஸ
ஸஹஸ்ரப்ரணவஞ்ஜபத்வா ஸுத்தேதோபவதி |

பஸ்மதாரணமின்றி ஜலத்தையாவது அன்னத்தையாவது வேறெதை
யாவது ஆகாரஞ்செய்யக்கூடாது. அசட்டையால் பஸ்மதாரணஞ்செய்து
கொள்ளாமல் காயத்திரி ஜபிக்கக்கூடாது. பஸ்மதாரணமே பூர்வீகமான
தர்மம். இது ஸமஸ்த பாவத்தையும் நசிப்பிப்பதும் மோகூத்தைக்கொடுப்
பதும் நித்யமுமாகும். இத்தர்மம் ப்ரஹ்மசாரி க்ருஹஸ்தன் வானப்ரஸ்தன்
ஸங்கியாசியாகிய நான்கு ஆஸ்ரமிகளுக்கும் முக்கியமானது. இதைச்செய்யா
விட்டால் ப்ரத்யவராயம் [தோஷம்] உண்டு. ப்ராஹ்மணன் அசட்டையாய்
இதைச்செய்யாவிட்டால் அதற்குப் ப்ராயச்சித்தமாக ஜலமத்யிலிருந்துகொ
ண்டு தூற்றெட்டுக்காயத்ரி ஜபித்து ஒருபவாஸமிருந்தால் சுத்தஞவான். ஸ்ந்
நியாசி ஒரு வேளையில் பஸ்மதாரணஞ் செய்துகொள்ளத்தவறினால் உபவா
ஸமிருந்து பன்னீராயிரமுறை ப்ரணவஜபஞ்செய்தால் அப்பாவ நீக்கிப்பரி
சுத்தஞவான்.

ஸ்காந்தபுராணம்.

யஸுஜஸநிஹ-திவாஸு-பிஸகாரணெவிவா ||
நஜாயதெஸுபாவஸுயுகூந-புஸூகி தகூணாக் ||
ஜாரிபூஸுஹவெதஸு ஜாயதெஸுபாயஸுயா ||
நடுதிநாநஸுமாநிவாவஸுஹவெயு-ந-பா-தூஸஸயி ||
பு-தூடியொஸுநஸூகிநாநகீஹவெஷி ||

யஸ்யபஸ்மநிபூபலபுத்திஸ்தத்தாரணேயிவா ||

நஜாயதேஸ்யபாபஸ்யலக்ஷமீர்நஸ்யதிசகூணாத் |

தாரித்ரியஞ்சப்பேத்தஸ்யஜாயதேவ்யாதயஸ்ததா||
ந்யூநாந்யங்காக் பாபஸ்யபவேயுர்நாத்ரஸம்ஸயஃ |
புத்ராதயோஸ்யநஸ்யந்திராகசிபலேதயி||

அரசனே ! பஸ்மத்திலாவது அதைத்தரிப்பதிலாவது யாருக்குப்புத்தி யுண்டாகவில்லையோ அப்படிப்பட்ட பாசகனுக்குஸம்பத்து வீரத்தியாகாதது மன்றி ஓர் கூணத்திற்குள் உள்ளதும் நசித்துப்போய், மிகுந்த தரித்திரமுண்டாகி, வியாதிமேலிட்டி அவயவங்களும் குறைந்துபோய்விடுமென்பத்திற் சந்தேகமேயில்லை. அப்பாதகனுக்குப் பிள்ளை முதலியவர்கள் சாகலாகிக்கொடிய நரகவாதையும் நேரிடும்.

செஸ்காந்தபுராணம்.

ஊதிராஜோவ்யஸுஸாஸ்யவிஃ வரஜயாஜுஷா |
ஹஸாஜாயஜுஷாவடுதஹ்ஜகுவாவஸுஸகடுகே |
தஜாஜாயதயுவஸுஸெவாஜெவபாஜாஸலிவ்யொஃ ||
தஜாநீவவ்யுபெகஸ்யுவிஸுஸுஸுவஸுஸுஸுராடி |
ஸஸ்யுஸுஸுஸுவிஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

இதிராஜேனாவசஸ்ருத்வாருஷிபரமயாமுதா||
பஸ்மாதாயததௌபுதம்பம்ஜகம்பாபஸந்ததேஃ |
ததாதாயத்ருபஸ்தேரத்தோலேபயாமாஸலிபரமயோஃ ||
ததாநீவவ்ருதேதஸ்யவிஸுஸுத்தஸ்யபுஸ்தராம் |
ஸுதர்மஸ்யாபிரஸநாஸமஜாயதபூர்வகத் ||

கேதாரேஸ்வரத்தில் வந்த ததீசி முனிவரை, அரசன் நமஸ்கரித்து இவர்கள் தங்கள் தோஷத்தினாலே பிரமவிஷ்ணுக்களிடமிருந்து சாபமடைந்தவர்கள். என்புரோகிதர்கள். இவ்விருவரையும் இரகசிக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க ததீசி முனிவர் அவ்வசனத்தைக்கேட்டு மிகவுங் சுளிப்பெய்தி மகாபரிசுத்தமும் பாவத்திரிணத்தரத்தும் வல்லபமுடையதுமான சிறிது திருநீற்றையெடுத்துக்கொடுக்க, அரசன் அதனைவாங்கி அவ்வேதியிருவர்க்குந்தன்ன அப்பொழுதே விசுத்தன் தேகம் முன்போல் உள்ளதும், சுதர்மன் நாவுசரிப்படமும் போயின.

ஸுதஸம்ஹித.

ஸிவெநவிஷுநாஸெவ ஸுஹணாவஜிணாதயா | ஷெவ
தாஸிகுபுதஹஸுத்ரிவஸுஸொகிஞ்ஜநாதநா || உஜாஷெவஸு
ஹவாணஸுய யுதஸுநாஸு ஊரஸுஸாஸு | ஸவஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஹஸுத்ரிவஸுஸொகிஞ்ஜநாதநா || ஸுஹஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸெவஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

ஸத்யம்ஸாஹச்சமதபோஹோஹமாஸ்தீர்த்தந் தேவாதிபூஜநம் |
தஸ்யவ்யர்த்தமிதம்ஸர்வமயஸ்தீரிபுண்ட்ரம்ந் தாரயேத் |

எவன் தீர்ப்புண்டு மணியவில்லையோ அவனுடைய ஆசாரமும் ஸ்த்யமும் தவமும் ஹோமமும் புண்ணியதீர்த்த ஸ்நானமும் சிவபூஜையும் நிஷ்பலமாகமுடியும்.

கா.தீபாபநஸ்மிநுதி.

ஸ்ராவெயெஜெவெவொதெவெஸெவெஸுராறு-டுந்||
 ஸ்ராவெயெஜெவெவொதெவெஸெவெஸுராறு-டுந்||
 ஸ்ராவெயெஜெவெவொதெவெஸெவெஸுராறு-டுந்||

ஸ்ரீராதேயஜேஞ்ஜபேஹாமேவைஸ்வதேவஸ்ரீராதே |
 த்ருதஸ்த்ரீபுண்ட்ரஃபூதாத்மாநுத்யஞ்ஜயதிமாநவஃ |
 த்ரீபுண்ட்ரமயத்யத்ருத்வாதுஞ்ரயாத்யத்க்ரமதத்வ்ருதா ||

பிதூர்கிரியையிலும், யாகத்திலும், ஜபத்திலும், ஓமத்திலும், வைகவ தேவ (சித்தியகர்ம்) த்திலும், சிவபூஜையிலும் பரிசுத்தஞுகத்தானே பஸ்ம் த்ரிபுண்ட்ரந்தரித்துக்கொண்டால் காலனையும் வெல்லக்கூடும் அப்படி த்ரி புண்ட்ரந்தரித்துக்கொள்ளாமல் எந்தக்கிரியை செய்கிறாரோ அதுதடேருது.

சுர்மபுராணம்.

திருவாய்மொழி நாவியொரு நாயிகா ஸ்ரீஸக்தி-மொழி

தரிபுண்ட்ரேரணவிநாவிப்ரேரநாதிகாரீஸ்வகர்மஸு |

தீர்ப்புண்டரமணித்து கொள்ளாது வேதியன் தன் நித்யகர்மமுஞ்செய்ய அதிகாரமுடையவனல்லன்.

ஸ்மந்திஸாரம்.

சுபகீஸியா ஹரெஜநஸாவாவா உரது

ஸ்ரீரெவஹ்வெநி து^{தி}பு^{பா}ஸு^{சு}தயாரணாக||

அஸக்தாசாரேமநஸாபாபமாசரந் |

ஸாசி ரேவபவேந்நித்யம்தரிபுண்ட்ரஸ்யதுதாரணத்||

மனதுக்கறிந்து பாவங்களைச் செய்தவன் ப்ராயச்சித்திற்கூறியவகையே செய்ய அசத்தலாயிருந்தால், நாடோறும்நியதியாக தரிபுண்டர தாரணத்தை மாத்திரஞ்செய்தவந்தால் அந்தப்பாவங்களினின்றும் விடுபடுவான்.

நா ர த்.

பத்மபுராணம்.

[illegible]

யுக்ஷாஸீணாம்புஜதீப்தீபநாபநொஜாநிவஃபுமபவஃ

ஏதஸ்மிந்நந்தரேஸிப்ரலிபூதிதவனாங்ககா |
 த்ருத்வாவீனாஞ்சமஹதீம்நாரதேதாஸூரிபுங்கவஃ ||

வியாஸர்.

ஸ்ரீ பரந்தீப ஸ்ரீ ராமன்.

கருவியெவ்வாறு நவராஸாஜாபிஷேகம், ஜபிதா
மெஸாபிடுமிதவாபாநாஹஸாபிரதிபாபாபாபா

க்ருஷ்ணத்வைவபாயநம்வ்யாஸம்ஜடாமகுடமண்டிதம் |
பஸ்மோத்தூளிதஸர்வாங்கம்பஸ்மதிர்யக்சிரிபுண்டரகம்||

அகஸ்த்ய முநிவர்.

பத்மபுராணம்.

[illegible]

ஸம்பந்தரிபுண்டரானிஸாபாநிதிரய நேரகாபிருத்தாமிதஸர்வகாசநா: |
ருத்ராஶ்டமாலாவிமலாச்சவிரத தாத்ருக்விதையபித்யசுணேரமுநீந்தனா: |

தத்தாத்ரேயர்.

சாண்டில்லோ பரிஷத்.

ஷதாப்தேயம் பிஷாஹிநி கீதகிஷபஹி |
 சூதூயாரதௌவதௌகுதஹிமஸப |
 ஹஸாபிநிதௌவகாஹிநிபுஷபாவிஹ ||

தத்தாத்ரேயம்ஸிவம்ஸாந் தமிந்நரநிலநிபந்ரபம் |
 ஆத்மாயாரதந் தேவமவநூதந்நிகுமபரம் |
 பங்மோதநூவிதஸர்வாங்குமஹாஹுததரம்விபும்||

நளச்சக்கிரவர்த்தி.

நைஷதம்

ஓயவொதாபஹொஸெவவக்ஷு தூம்
யுதரூபுராக்ஷஸ்யவதும்பம்
ஸநமஸ்யுபபளகரம்புநம்
ஸுரஸும்கோகநடிஸுராவ்வம்

ததேதாபஹொஸைவலக்ஷமதாம் த்ருதருத்ராக்ஷமதுவ்ரதங்கக்ஷ |
ஸநஸ்யயயெளகரம்புநம் ஸரஸும்கோகநதப்ரமாத்வம்

புருவச்சக்கிரவர்த்தி.

சைவபுராணம்.

கூயராவஸகரூபுராக்ஷஸி பஹுபூங்கிதஜஹக்ஷி!
ஜபநுநஜிஸிவாயெகிஜம்சுஹுராயுட்வாயகம்

கந்தராஸக்தருத்ராக்ஷஸ்த்ரிபுண்ட்ராத்வமஸ்தகக்ஷ |
ஜபந்நமஸிவாயேதிமந்த்ரம்ஸர்வார்தஸாதகம்

கன்மாடபாதர்.

இராமாயணம்.

தவஸுக்ஷுராஷ்பாடிஸ்யஜஹக்த்ரிபுஸுஹா||
தஸ்யகல்மாஷபாதஸ்யயஜ்ஞபூதிரியம்ஸுபா||

ப்ருஹந்நாரதீயபுராணம்.

ஸிவபுரியாஸிவாஸகாஸிவபாடிவஹுதூம்
திவஹுயாஸிவணாயெவகெவெஹாமவதேதாதூம்

ஸிவப்ரியாஸ்பரிவாஸக்தாஸ்பரிவபாதர்சநேரதா |
த்ரிபுண்ட்ரதாரிணேயேசதேவைபாகவதேதாத்நமஸு ||

சிவபெருமானிடத்திற் பிரியமுள்ளவர்களும், பார்வதிதேவியினிடத்திற் பக்தியுடையவர்களும், சிவபூஜையில் ஆசக்தியுடையவர்களும் த்ரிபுண்ட்ர மணிந்தவர்களும் ஆகிய இவர்களே பாகவதேதாத்நமர்களென்று சொல்லப்படுவார்கள்.

ஆசங்கை நிவர்த்தி.

[illegible]

மீனப்பெற்றும், மழுப்படை முதலியனபெற்றும் விளங்கினமை பல நூல்
ரிலும் வெள்ளிடைமலைபோல் விளக்கமாதலானும்; விநாலைஸ் திவ்ய
புண விநாஸுடாகுதாலயா | விநாஜாஹுருவகுணநிஷ
2 சரிவபாடுதூ || விகாபஸ்மத்ரிபுண்ட்ரேண விநாருத்ராகுமாலயா |
நாமாலா ரபத்ரேணநிஷ்பலம்சரிவபுஜம் || என்று விபூதி ருத்ராகு வில்வ
த்திரநீங்கிப சிவபூஜை பலவிவிலையெனக் கூறப்படும் விதிமுறையானும்;
ல்லாராலும் அணிமப்பட்டதும் அணிகிறதும் அணியவேண்டுவதுமாக விரு
பதும், அகத்தாறுவெருநாநாக்காபுரபாநாநா || தத்ஸ மாசரேண
முக்ஷா ரபநர்பவாய || அந்த த்ரிபுண்ட்ரத்தை, மீண்டும் பிறவியை அபே
திக்காத முமுக்ஷாவுந்தரிக்கவேண்டும் என்னும் பொருளால், உலகவின்பங்
ளாவெடுத்து மோகத்தை யே பொருளாகமதித்த முமுக்ஷாவாலுத் தன்
ப்படாமற் கொள்ளப்படுவதாயுள்ளதும் பஸ்மமேயென நிலைநாட்டப்படுமாக
யின்.

வலுவூவாதுகொவவாதுகொவது வகுதொவது மென்று
நாதகொபாதகேய்ய பூதொபவது—என்னும் வாக்கியத்தின், தரிபுண்டர
ணந்தவன் மென்றுபாவங்கொளினின்றும் உபபாதகங்கொளினின்றும் நீங்கிப்
பரிசுத்தஞுகிருன் - என்னும்பொருளால், பஸ்ம தரிபுண்டரங்களை யணிதல்
பராயச்சித்தாங்கமென்றும், மஹாபாதகங்களைச்செய்தவனை யதை யணியத்
தருமென்றும், இந்துல் 14-ம் பக்கத்திற்காட்டியுள்ள காலாக்கிருச்சோபநிஷத
முகவான பிரமாணத்தில் பஸ்கூறப்பட்டிருத்தலின் காமியகர்மமென்றும்,
சித்தியமானவர்களுக்கும் தர்மமென்றென்றுங் கொள்ளவும் நேரிடும். ஆயின்,
மேலேகாட்டிய திருமால் பிரமன் வாமனர் இராமர் மகருதிகள் முதலாயின
ரெல்லாம் எவ்வெம் மஹாபாவங்களாற் பஸ்மமணிந்து புனிதமாயினரெனக்
கூடாவந்தமும். அஃதில்லை. தன்னையணிந்தவனைப் புனிதமாக்கவல்ல பொரு
ளாகவின் புனிதமான பொருளை எல்லோருமே அணிந்தார்கள். விபூதியின்
றிப் பிதர்கர்மஸந்த்யாவந்தன ஐபேஹாமமுதலியனொன்றுஞ்செய்யப்படாதெ
ன்றும் அங்ஙனஞ்செய்தாற் பயனில்லையென்றுங் காட்டப்பட்டிருத்தலின்
இதுவே ஸ்ரெளதமார்க்கமும் ஸ்மார்த்தமார்க்கமு மென்றுகொண்டே, நித்திய
நைமித்திககர்மங்களில் அநுஷ்டிக்கத்தக்கதன்று பராயச்சித்தத்திற்கே அங்க
மாகமாட்டாதென்று தெரிந்துகொள்ளலாம். இவ்வாறு கொள்ளாமெனின் ;
அதற்குத் திருஷ்டாந்தங்காட்டுவாம்.

ஸாய் ராஜுவாஸ்தெத்யெ துஸக்தம்ஸம்ஸிதவ்யதாஃ

வியடுதவாவாஸையாந்திஷுஹுஹொகஸநாதநா||

ஸந்த்யாமுபாஸதேயேதுஸததம்ஸம்ஸிதவ்ரதா: |

வினா தபாபாஸ்தியாந்திப்ரஹ்மேலாகம்ஸநாதநம்||

எவர்கள் ஸந்த்யாவந்த ந க்ரியையைச் செய்கிறார்களோ, எவர்கள் எக் காலமும் நீங்காது விரதத்தை யாசிரயிக்கிறார்களோ, அவர்கள் ஸகல பாவங்

களையும் போக்கடித்துப் பழமையான பரஹ்மலோகத்தை யடைகிறார்கள் என்னும் ஸ்மருதி வாயத்தின்படி, நீத்யகர்மமான் ஸந்த்யோபாசனத்தையும் ப்ராயச்சித்தாங்கமாகவும், காமியகர்மமாகவுங் கொள்ளவேண்டியவரும். அங்ஙனங் கொள்ளுதலியலாது. ஆனபடியால் தீர்ப்புண்டர உத்தூனனங்கரும் அவ்வாறே ப்ராயச்சித்தாங்கமாகவாவது, காமியகர்மமாகவாவது கொள்ளுதலியலாமல் நீத்யகர்மமாகவே கொள்ளல்வேண்டும்.

மேலும், ஸூதிவொகுஜொஹொயாஸி அக்நீஹொத்ரம்ஜாஹொயத்||
என்று நிக்ரத்யவியஹிதமான அக்நீஹொத்ரத்திற்கும், ஸூதிவொகுஜொ
ஹொயாசுய-ஹொஸி அக்நீஹொத்ரம் ஜாஹொயாத் ஸ்வர்க்ககாம|| என
ஹம் வசனொத்ரத்தால், காமியத்துவம் கேட்கப்படுதலின் அக்நீஹொத்ர
மும் காமயகர்மமாமோ? ஆகாது! ஸ்ரீரஹாவாவனஷ ஷெவாநாஹொயா
யிஜொகிராஹயதெ|| வீரஹாவாஷதேவாநாமயோகந்முத்வாஸயதே|| என்
ஹம்வாக்கியத்தால்யாவனொவன் அக்நீஹொத்ராஞ்செய்யவில்லையோ, அவன்
வீரஹத்தி செய்தவனாகிறான் என்னும் பொருளால், அகரணைப் பிரத்யவாய
முண்டாகி எப்படிநிக்ரத்யமாக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதாயிற்றோ அப்படியே
விபூதியும் 4-ம் பக்கத்திற்காட்டிய ஜாபாலோநிஷத் வசனத்தால், விபூதிதார
ணஞ் செய்யாதவனுக்குக் கர்ப்பாதான முதலியவைதிக் கிரியைகள் வேண்டு
வதில்லை பென்றும், 22- 23-ம் பக்கங்களிற் பாசரவாக்கிய முதலாகக்காட்
டிய நான்குப்ரமாணங்களால் விபூதியை நிக்ரதித்தாருக்குத் தோஷமென்றுத்
கூறப்பட்டிருத்தலின், அகரணைப்ரத்யவாயமுண்டாகி நிக்ரதியமாக ஒப்புக்
கொள்ளவேண்டியதொன்றாயிற்று.

ஸாங்க்யாயதநுஹ்யம் ஹஸநாதிவாஸாஸுக்ரோதிஸஸவாஸா
ணாவெஷாநாவஸகஸிவாதிவஸஸுரநாய்தெயஸவஹஸகஸா
திஸவதிஷாதிபஸநாதிரபஸ்டரம்கரோதிஸஸவாணம் வேதாநாம்க
ம்த்வெளர்தீஸவாந்வாதிதேய வவம் ஹஸத்வாந்நி முபதிஷ்டயே||—பஸ்மா
விஸல் திரிபஸ்டரஞ்செய்பவன் ஸர்வவேதங்களுள் ஒன்று இரண்டு மூன்று
நான்கு வேதங்களை அத்தியனனஞ்செய்தவனாகவும் அக்நிஹோத்திரஞ் செய்
தவனாகவுமாகிமுன் என்பதனாலும், பாரத்வாஜஸம்நிதி ஹஸகஸாஸெ
ஹஸமுஷீயாஸி|| ஹஸத்வாதே பஸம்க்ருஹணியாத்||—அக்நிஹோத்ரஞ்
செய்து அதினின்றும் பஸமத்தையெடுக்கவேண்டியது என்பதனாலும், பஸ்
மம்: ஹோமங்கமென்று சங்கையுண்டாமாயின், அதுமுழுவதும் பயனற்ற
தாம். எங்ஙனமெனில், பஸம்தாரணமின்றிச்செய்யும் ஓமமுதலிய நற்கருமங்
கள் பயன்படாவென்னும் வழியாலென்க. அதனை, மேலேகாட்டிய வாக்யங்க
ளும், யஜுரதூயாரபெநிதூரி யஜ்வாதூதாரயேந்தியம்|| யாகஞ்செய்
யும் யஜ்வாவும் நாடோறும் விபூதியணியவேண்டும் என்னும் வசனமும்
உறுதிப்படுத்தும்.

யாஜ்ஞவல்க்யஸ்மிருதியில், கௌசுகிகாசீட்டி-குவிதே | ஸலிலும்
ஹஸுஜ்ஜாவிபுக்ஷிஷ்வஸுவிஸாஸ்யபெ | கேஸமக்ஷிகாசீடதாவிதே |
ஸலிலம்பஸ்மம்ருத்வாபிப்ரக்ஷிப்தவ்யம்விஸாத்தயே || தலைமயிரினாலாவது,
சுயினாலாவது, புழுவினாலாவது தோஷப்பட்டவஸ்துவை, பஸ்மாவையாவது
மிருத்துவையாவது ஜலத்தையாவது அதன்மேல் ப்ரோக்ஷிப்பதால் சுத்த
மாகுமென்றும், «கௌசிகாசீட்டி-ஷ்ஷு-ஹஸு-நாவஸு-த-தடா-
சூ-ஜெ-ந-பஸு-காகாஷி-ட-குவித-நெ-நவஹக்ஷ்யெஸி|| கேஸ-
சீடா-நிபி-ர்துஷ்டம்பஸ்மநாஸம்க்ருத்ததா | ஆஜ்யேந பசுகாகாதி தூவிதம்
ஸைவபக்ஷயேத்|| தலைமயிப்புழுமுதலியவற்றால் அசுத்தமடைந்த ஆகாராதி-
களைப் பஸ்மாலினாலாவது நெய்யினாலாவது சுத்தஞ்செய்து உபயோகித்துக்
கொள்ளலாம். பசுபக்ஷிகளால் கெடுக்கப்பட்ட பண்டங்களை உபயோகிக்க
லாகாது. எனக்கூறியதால் சுத்திகரிக்கத்தக்கதோர் பொருளாகவும்,

ஸஹஜாயாமெநவமொஜ-கு-தூஸாஸம்மொஜயம்நிஸி||
ஹிவாஸ்யமொஸக்ய-ந-கு-மெ-தூ-நி-தூ-ஸா-ஹிஸு-ஹஸு-நா||

ஸந்த்யாயம்ஸைவகோமூத்ரம்அசுத்தம்கோமயம்நிஸி |
நிவாம்புகோஸக்ருந்மூத்ரஸநித்யம்ஸாத்திஸ்துபஸ்மநா||

ஸந்த்யாகாலங்களில் கோமூத்ரம் சுத்தமில்லை. கோமயம் இரவில் அசுத்-
தம். புகற்காலத்தில் ஜலம் கோமயம் கோஜலம் இவைசுத்தமாம். பஸ்மம் எப்-
பொழுதுஞ் சுத்திகரிக்கும். என்பதனால், சுத்திசெய்யத்தக்க பொருள்களெல்-
லாவற்றிலும் பஸ்மமே சிறந்ததும், தன்னையணிந்தோருக்கு 24-ம் பக்கத்-
திற்காட்டியபடி அபஸ்மாரம்சுரம்குஷ்டமுதலியநோய்களையொழிப்பதுடன்,
முத்திக்குப் பெருந்தடையாயுள்ள ஆணவவழுக்கை யடியோடொழிப்பது
மாமென்க. சூ-மெ-ய-ஹஸு-நா-ஸா-ந-| ஆக்நேயம்பஸ்மநாஸநாநம்|| பஸ்மா-
யினல் உடல்முழுவதும் தூளானஞ்செய்வது ஆக்நேயஸ்நாநமாம். அது (26-ம்
பக்கத்திற் காட்டியபடி) தீர்த்தஸ்நானத்திலும் கோடிபங்குபலனுள்ளதாகும்.

இத்யாதி றேதுக்களால் பஸ்மாவானது

பரமஸாம்ப்ராஜ்யமாக அணியத்தக்க

சிவப்ரஸாதமாமென்க.

* கோமயங்கொள்ளும் வகை.

பங்குனிமாசத்திலே பசானமென்னும் நெல்லின் தாளை யேய்ந்த பசக் களே தருந்தன அவைகளின் கோமயத்தையே கொள்ளவேண்டும். ஆஷ்டமி சதுர்த்தசி அமாவாசை பெள்ளணி யென்னுந்திதிகளில் பசக்களைப்பணிந்து கோகாவித்திரிமுதலிய ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லி அதன் பிறகே சென்று கோமயங்கொள்ளல் தகுதி.

கயயிஷ்டாபிதௌபாடி யபாவததுவாவவாசு|

கலாபுருகெலாபகலு ஹெஷ்டைஸ்தியாபாசு|

கதயிஷ்யமிதத்த்வோத்யயதாவத்தக்கூபாலலாத் |

கல்பாதுகல்போபகல்பபேதாற்பஸமத்ரிதாமதம்||

விபூதியானது கல்பமென்றும், அதுகல்பமென்றும், உபகல்பமென்றும், முன்றிப்பதமாகவிளங்கும். அவற்றுள்,

கல்பவிதி.

கோமயத்தைப்பூமியில் விழுமுன் ஸத்யோஜாத மந்த்ரத்தால் தாமனா யிலையிலேற்று மேலுள்ள வழுமபுகளை நீக்கிக் கொள்வது போஷ்டிகமென்றும், கோமயமிடம்போது பிற்பட்டிலே கைவைத்தேர்ப்பது சாந்திகமென்றும், பூமியில் விழுந்தபின் எடுப்பது காமதமென்றுஞ் சொல்லப்படும் - இவற்றுள் பொஷ்டிகமே சிறந்தது. அவ்வாறேற்ற கோமயத்தில் பஞ்சகனவியத்தை வாமமந்திரத்தினால் வார்த்து, அகோரமந்த்ர த்யானஞ்செய்துகொண்டு பிசைந்து, அகோரமந்த்ரத்தினாலேயே உருண்டைசெய்து, பதனாப்பரப்பி அதன்மேலே தற்புருஷ மந்த்ரத்தால்வைத்து, சிவாக்கினியை உளர்த்தித் தகனஞ்செய்க. கோமயமெடுத்த அன்றே உருண்டைசெய்து அன்றேதகனஞ் செய்தலும், அல்லது உளர்த்திச்செய்தலுமாகும். அதன்பின், அவ்விபூதி நன்றாய் வினோத்ததையறிந்து, அதிலேகருகல் முதலியவற்றைத்தள்ளி, நல்லதைப் பார்த்து ஈஸாநமந்திரத்தையுச்சரித்து எடுக்கவேண்டும். கருநிற விபூதி வியாதியையும், செந்நிற விபூதி கீர்த்திநாசத்தையும், புகைநிறவிபூதி அபமிருத்துவையும், பொன்னிறவிபூதி ஐசுவரிய நாசத்தையும் உண்டசெய்யுமாதலின் அவற்றை விலக்கி, மிக்க புண்ணியத்தைக்கொடுக்கத்தக்கவெண்ணிற விபூதியையே கொண்டு, பரிசுத்தமான புதியவஸ்த்ரத்தாலே வடித்து, புதுப்பாண்டத்திற்பெய்து, அந்தப்பாண்டத்தை விபூதிகாயத்ரி யுச்சரித்து, சுத்த பூமியிலேவைத்து, மல்லிகை பாதிரி சண்பகமுதலிய புஷ்பங்களை ஸத்யோஜாத மந்திரத்தால் அதனுள்ளே போட்டு, புது வஸ்த்ரத்தினாலே அதன் வாயைக் கட்டி இதுவே நமது பாக்கியமென்று நினைத்து, தினந்தோறும் காலங்களில் ப்ராஹ்மணன் ஒரு கழஞ்சும், கூத்திரியன் ஒன்றாக்கழஞ்சும், வைசியன் இரண்டுகழஞ்சும், சூத்திரன் இரண்டாக்கழஞ்சமாகிய அளவுள்ள பஸ்மாவையணியவேண்டும். இதுவே கற்பமென்னும் விபூதி.

அறுகல்பவிதி.

சித்தினாமாசத்திலே மேற்கூறியதிசிகளில், பசுக்கள் நிறைந்த மந்தை யிற்சென்று, உலர்ந்துகிடந்த கோமயங்களை யெடுத்து ஓரிடத்திற்குவித்து, உரலிலே போட்டு இடித்துத்தூளாக்கி, அதிலே வாமதேவயந்திரத்தினாலே கோசலத்தை வார்த்துக்கையினாலே சுலந்து, அகோரமந்த்ரத்தினாலே நன் றாகப்பிசைந்து, உருண்டைசெய்து பதனா விரித்து அதன்மேலே தற்புருஷ. மந்திரத்தால் வைத்துச்சிவாக்கினியில் தஹனஞ்செய்து ஈஸானமந்த்ரத்தால் லெடுத்துக்கொண்டு மேற்காட்டியபடி அணிவது அறுகல்பமென்னும் விபூதி.

உபகல்பவிதி.

வனத்திலே மரத்தோடு மரமிசைந்து நானேயுண்டாகிய அக்கினியினாலே வெந்து வினைந்த சாப்பனாயெடுத்து அதிற் பஞ்சாவ்வியத்தை வாமதேவமந்த்ரத்தினாலே சேர்த்து, அகோரமந்த்ரத்தினாலே பிசைந்து உருண்டைசெய்து, பதரின்மேல் தற்புருஷமந்த்ரத்தால் வைத்துச் சிவாக்கினியால் தஹனஞ்செய்து ஈஸானமந்த்ரத்தால் லெடுத்துக்கொண்டு மேற்காட்டியபடி அணிவது உபகல்பமென்னும் விபூதி.

இந்நூலின் பயன்.

ஸ்காந்தபுராணம்.

யவநா தஜஸ்தாஹா தம்யம்ஸ்ருணுதா த்ஸாவதாநதஃ ||

ஸ்ராவயேத்வாபடேத்வாபிஸயாதிபரமாங்கதம் |

புத்ரகாமோலபேத்புத்ரந்தநகாமோலபேதநம் ||

வித்யகாமபராம்வித்யாந்மோக்ஷார்த்தீமோக்ஷமாப்தயாத் |

யதத்பஸ்மமாஹாதம்யம்ஸ்ருணுதா த்ஸாவதாநதஃ ||

ஸ்ராவயேத்வாபடேத்வாபிஸயாதிபரமாங்கதம் |

புத்ரகாமோலபேத்புத்ரந்தநகாமோலபேதநம் ||

வித்யகாமபராம்வித்யாந்மோக்ஷார்த்தீமோக்ஷமாப்தயாத் |

ப்ராஹ்மணோத்தமர்களே! யாரொருவர் பஸ்மமாஹாத்மியத்தைக் கேட்பிக் கிருர்களோ படிக்கிருர்களோ அவர்கள் மேன்மையுடைய பதவியை யடைய லாகும், மேலும் சந்ததிவேண்டுவோர் சந்ததியையும், தனம் வேண்டுகோர் பெருந்தனத்தையும், கல்விவிரும்புவோர் சிறந்த கல்வியையும், மோக்ஷம் அபேக்ஷிப்போர் மோக்ஷத்தையும் அடையலாகும்.

விபூதி மஹாத்மியம்

முந்நிந்ந.

ஸாம்பஸிவார்ப்பணமஸ்து.

—•••••

க்ரியாஸாரம்.
 பாரதம்.
 ராமாயணம்.
 சைவபுராணம்.
 மச்சபுராணம்.
 ஸ்காந்தபுராணம்.
 சங்கரஸம்ஹிதை.
 ஸ்ரீதஸம்ஹிதை.
 வெளரஸம்ஹிதை.
 காளிகாநண்டம்.
 லிங்கபுராணம்.
 ஆதித்யபுராணம்.
 ப்ரஹ்மாண்டபுராணம்.
 கூடம்புராணம்.
 பத்மபுராணம்.
 மாநவபுராணம்.
 பராசரபுராணம்.
 காருடபுராணம்.
 ப்ருஹந்நரதீயபுராணம்.
 பவீஷ்டபுத்புராணம்.
 வாசிஷ்டஸேங்கம்.
 ஸௌததம்.
 பவபுதிஷ்த்தராமசிரிதம்.

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நினைவு

